

Publicerad 2007-08-28 15:04 av Terese

mitt i stormen

Virrvarr

Andetag.

Tyst, stilla.

En ryggradsreflex

tills motståndet kommer

tills tätnaden försöker kväva till tystnad.

Leendet. Påklistrat.

Skrattet.

Lyckan vacklar

som på en tunn tråd

av siden.

Förändringar och tillägg.

Nyheter och historia

men allt känns som första gången

Som om det aldrig tidigare har hänt.

Nyhetets behag var det någon som sa.

Orden ger rysning

Som om fötterna vandrar

ett steg i taget

bara för att.

Egentligen helt utan anledning.

Sekunder tickar förbi

Tidsfördriv.

Det är vad det är.

Tidsfördriv och ett ständigt sökande

efter Sanningen.

Bländande ljus blandas med mörkret.

Och orden om det inre sökandet ekar

som i ett tomt rum med kala väggar.

Någonstans fastnar skuggan av dåtiden

och lämnar ett spår djupt inne.

Ta ett steg i taget.

Vi vandrar alltid vidare

Även om vi enbart går runt i en cirkel.
Trots att fötterna för länge sedan
domnat bort och vi glömt vart vi är påväg.

Trots att kvävande mörker och meningslösa
griper ett hård tag om hjärtat

Vandrar vi aldrig ensam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Terese med Poeter.se id #1943 innehar upphovsrätten